

Prima pars de mutatione consonantiarum.

qñ est pteritū de haurioris: et in h̄ pterito aurit: quod scribit p̄ r: qñ descēdet ab augeo auges. Siliter patet h̄ in h̄ pterito lusit: qđ scribit per s: qñ est pteritū de ludo dis: et in h̄ pterito luxit: qđ scribit p̄ r: qñ est pteritū de luceo ces: ut lugeo luges. In quib⁹ intelligētib⁹ patet: qđ differēt pñuiciet x ab s liqda. Sicut ḡ pñuiciat aurit luxit: qñ scribunt p̄ r: itē dixit virit: sic pñuicias de fileis dictiōes sūt: ut auxiliū auxiliat: vexillū vexillifser. Ad maiore aut declaratiōez eoz qđ dicta sūt de liqdis: scias qđ fm̄ quodā tripler ē liqscētia lre. Est enī qđā liquescētia qđ dicit quedā habilitas elemēti: fm̄ qđ facile trāsit de pductiōe in correptionē vel ecōuerso: et hec ē tñ in vocalib⁹. Est etiā quedā alia liquescētia qđ attēdit qđtū ad substātiā lre: sive fm̄ naturā platiōis ipsi⁹. i. fm̄ qđ ipsa substrahit: et non pferit: vel semiplene pferit: sicut patuit in hac lra s. Siliter habet in multis alijs tā vocalib⁹ qđ cōsonantib⁹: ut suadeo suavis suas uitas ommitto: in quib⁹ in scāfione substrahit uel m: et est hm̄i liquescētia substātialis. precedēs vō accidētalis. Et hec secūda pōt esse in vocalib⁹ et cōsonantib⁹: sicut pdictū est. Est et tertia liquescētia littere qđ attēdit circa lre potestate: sicut videm⁹ in liqdis. lr: qđ nō semp̄ cū aliq̄ cōsonāte pdu. vocalē pcedētē: imo ip̄sis liquescētib⁹ vocalis corri. ut illud Prospī. Et tenebris addit: qđ sine luce gerit. Hic nota qđ liqde posite post mutā in eadē syllaba naturaliter pmittit pcedētē vocalē naturaliter breuiē: qđ si naturaliter esset longa nō posset esse breuis: nec in v̄su nec in psa. vñ qđ mater et frat̄ naturaliter pdu. p̄mā: nūq̄ cōmatres et cōfratres possunt in penul. coripi nec in v̄su nec in psa. Si autē breuis sit: naturaliter pōt pduci et coripi in metro: ut tenebre penul. cor. et tenebre penul. pdu. sed in psa debet coripi penul. ut cōpatres: tenebre: et h̄ cōter et qđ generalit̄ cor. Hu. vō videt fuisse qđ singularis opinionis in hoc Dicit enī in quodā libello quē cōposuit de accentu: qđ qñ liquida ponit̄ post mutā in eadē syllaba naturaliter: qđ vocalis est naturaliter breuis: pōt coripi et pduci in metro: et etiā in psa. si autē est naturaliter longa tam in v̄su qđ in psa. pdu. ut cōmatres. vñ pōt dici fm̄ eu tenebre penul. cor. ita qđ sit accent⁹ anpenul. qđ breuis est naturaliter. Etia pōt dici tenebre penul. pdu. eo qđ accentus p̄ncipalis sit in penul. ppter positionē cōsonantii. vñ pōt tenebre in penul. cor. et pdu. in psa pro volūta te legētis. s̄z qđ pri⁹ dictū ētōit teneb̄: et h̄ puto eē vez.

+ **Transit** in s: ut v̄to v̄sus: cōcutio con-
t in x: vt pecto pexit: flecto xui. Hic nota qđ
sicut dicit Hu. i. vñcio cis: regula generalis est qđ quo-
tiēt et ponit̄ an i purā sequēte vocali h̄ sonū de c: vt le-
ctio amatio: nisi pcedat s vel x: vel aspiratio intercidat
inter t et i: vel nisi differētia impedit. S aīcedēte: vt sa-
lusi⁹: x: vt cōmixtio. aspiratio intercedit: vt corinthios.
Et in his oib⁹ et filibus et retinet̄ in suo sono: s̄z sequat̄ i
pura. Differētia impedit ne t habeat sonū de c: h̄ i pura
sequat̄ in istis ḡtis litii vitiū: ad differētia istoꝝ noīati
uox h̄ viciū: h̄ licui. Dicendū est ḡ ad corinth. Extingue
flamas litii. et filiter vitiū vitiū: vt t retineat̄ in suo loco
h̄ i pura sequat̄. Et scias qđ h̄ aliquāt̄ habeat sonū de c:
vt dictū est: nō tñ c accipit sonū de t. vñ dictiōes qđ scri-
bunt p̄ c debet p̄ c pñuiciari: vt facio cis: iacio cis: aspi-
cio cis: illicio cis. Ea vō qđ scribunt p̄ t: accipiūt qñq; so-
nū de c: vt dixi in qđtio tis: potior ris: sentio tis: fitio tis.
Si aut̄ qras quo cognoscit̄ an facio scribat̄ p̄ c: vel

p̄ t: Dico qđ ad secūdā psonā cogscit̄ qđ p̄ c pñuiciat̄: ut facio cis. Et ita de alijs filibus: qđtio tis: sentio tis: et filia oīa scribūt p̄ t: h̄ pñuiciet̄ p̄ c: qđ pōt cognosci ad secundā psonā et pluralē numerū. Dicimus enī qđtio tis: qđtio: sentio tis sentim⁹: et ita de filibus dicas. Amicīcia vō pudicicia: iusticia: et hm̄i p̄ c scribunt̄ sicut p̄fērunt̄: qđ formant̄ a gtō si veniūt a noīb⁹ secunde declinatiōis: vel a dtō: si veniūt a noībus tertie declinatiōis addita cia. Violentia vō et astutia scribunt̄ p̄ t: sed pñuiciant̄ sono de c: qđ formant̄ a gtō violēti: astuti: addita a. Prudētia autē et negligētia scribunt̄ etiā p̄ t: h̄ pñuiciant̄ in sono c: qđ formant̄ a dtis prudenti: negligentia addita a: et sic de filibus dicas. Sed pōt dubitari de vi-
gintiū: qđ h̄ i non accipit sonū de c. Dico qđ i h̄ est in-
iuctura cōpositiōis: et sic nō est h̄ regulā datā: qđ regula hic h̄ exceptionē: h̄. vñ ad pdictas tres exceptiōes debet addi: et nisi i sit in iuctura cōpositionis: ut vigintiū.

Duplex cōsonās est: mō accipit p̄ cs: ut in h̄ noīe aper apicis

mō p̄ gs: ut in h̄ noīe gregis. Trāfit tñ et in u cōsonātē: ut nix niuīs: necno in ct: ut nox ctis: sup-
peller suppellectilis. Sed hec h̄ regulā declinari videt̄
qđ videlz oīa noīa desinētia in x: faciūt in cis vel in gis
gtūm: exceptis qđtuor noīb⁹ qđvidēt h̄ regulā declina-
ri. s. nix niuīs: nox ctis: senex nis: suppellex ctis. Cōpo-
sita vō simpliciū declinationē sequent̄: ut pñox pñoc̄
exlex exlegis. subit etiā x loco aspiratiōis: ut vebo veri-
trabo traxi. vñ in fyt efficio effero. Et sciēdū qđ quo-
tiēscūq; ex p̄positio p̄ponit̄ cōpositis dictōib⁹ a vocali
incipiētib⁹: vel ab his trib⁹ cōsonātib⁹ c p̄ t: integra ma-
net: ut exaro exeo: exigo: exroleo: exuro: excutio: expeto:
extraho. Quidā vō dixerūt qđ etiā x sequēte s: integra
manet: ut si dicat exsequor: exipes. sed isti vidēt face-
re h̄ grecor̄ cōsuetudinē: illi enī s sequēte nūq; x p̄po-
nūt: sed k. Meli⁹ ḡ ut dicit Pris. in p̄mo maio. Nos x
sola ponim⁹ qđ ponit̄ pro cs. Lui⁹ rōnē nō solū ipse so-
nus aurū iudicio possit reddere: sed etiā qđ geminari s
aliq̄ cōsonāte antecedente minime pōt. geminari aut̄ vi-
dere post consonantē si x antecedente qđ loco es fungit̄
ipsa cōsequat̄: ut dicat exseq̄e exsequor. Qđ si liceret:
licebit etiā a fili post bs: vel ps: quas loco x duplicitis cō-
sonātis accipim⁹: addere s: ut dicat obſessus obſessus:
qđ minime licet: qđ nō pōt duplicari cōsonās alia subſe-
quēte cōsonāte: qñ nec antecedente nisi sit liqda an̄ mi-
tā: ut suppellex: suffrago: suffluo: effluo: effringo: ut di-
cit Pris. in p̄mo li. tractatu de b. Tñ duplex cōsonās: ut
x pōt inueniri antecedente cōsonante: ut lanx: falanx: et se-
quentē: ut expeto. Et nota qđ sicut dicit Pris. in. xiiij. li.
Nulla alia ps in x desinit apud latīnos: nisi noīa et ex-
p̄positio qđ greca ē: et vix: et pax aduerbiū comici: quo
vt̄ Terentiū: qđ filiter grecū est. Et scias qđ x incipit
ab i: qđ alie semiuocales ab e incipiāt. Et est rō: qđ in i
termiāt apud grecos. Vocat̄ enī xi sicut docet alpha-
betū grecū. vñ p̄ apostrophē dicimus ix. Unū h̄ nota qđ
vocales dicunt̄: qđ p̄ se vocē faciūt sine cōsonantib⁹. vñ
qlibet vocalis p̄ se facit syllabā: ut amo: et inchoāt voca-
les a suo noīe: et in se terminant̄ sive in nomē sūi. Cō-
sonātes autē dicunt̄ qđi cū alio sonantes. i. cū sono vo-
calis. Nō enī possūt p̄ferri cōsonātes sine sono voca-
lis. et h̄ satis patet in eoz platiōibus: sicut qđ dicimus:
be: ce: de: filiter nō possūt p̄ se p̄ficere syllabā sine p̄fē-
tia vocalis. vocalis vō sine eis syllabā facit. Tantū enī
fere refert inter vocales et cōsonantes quātū inter aias